

LUST LAST EN LUIZEN

Komedie in vier bedrijven

door

ARIS BREMER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **LUST LAST EN LUIZEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ARIS BREMER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2016 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Karel Broekman - ca. 55 jaar, ontvlicht de harde maatschappij elk zomerweekend in Buitenlust, een kleine knusse stacaravan op Camping de Uitkijk.

Ina Broekman - ca. 50 jaar, verdedigt Buitenlust tegen vuil, ondanks knie- en veel andere klachten

Roos - ca. 18 jaar, hun uitbundige dochter die een fotoreportage maakt van

Last - ca. 25 jaar, de absolute ster van de popband Last Night

Ed de Kwel - ca. 40 jaar, een louche makelaar, deze zomer te vinden in de armen van

Minette - ca. 30 jaar, de femme fatale van de camping

Tobias - ca. 35 jaar, politieagent, fanatiek toneelamateur, moet op pad met

Manda - ca. 22 jaar, politieagente in opleiding, fanatiek fan van Last Night,

Moe Mudde - ca. 65 jaar, een schat van een vrouw, staat alleen voor het beheer van de camping, want ze zegt van haar zoon:

Gertjan Mudde - ca. 35 jaar, “ ‘t is een beste jongen maar hij wil niet deuge”

DECOR:

Een hoekje van de camping De Uitkijk met voorlangs een pad. Links leidt deze naar de receptie en beheerderswoning, rechts naar de uitgang. Middenachter zien we een kleine knusse caravan op een vaste staanplaats met als opschrift BUITENLUST, daarvoor een popperig tuintje met minstens 1 rozenstruikje, 1 tuinkabouter, 1 bankje en tafeltje. Uiterst linksvoor staat een piepklein tweepersoonstentje. Rechts zien we de voorkant van een luxueuze bungalowntent met een luxe zonnestoel. Het geheel is omringd door verwilderd verwaarloosd groen.

EERSTE BEDRIJF

Zaterdagmorgen op de camping. Het wordt een drukkend warme zomerdag. INA zit op het bankje met een tuinkabouter op schoot. Ze draagt een zomerse bloemetjesjurk en heeft een knie ingetapet. Ze is minutieus bezig "Paulus" met een tandenborstel te ontdoen van vuil en mos. KAREL is achter een struik bezig de rozen op luis te controleren.

INA: Jij hebt ook last van roos, ja! *(ze blaast stof van de kabouter)* Als je wat ouder wordt - en dat word jij!- moet je echt meer op die dingen letten. Maar wat doe jij? Jij hebt je vanmorgen wéér niet gewassen. En niet geschoren. En heb jij je verschoond? Wel? Nee natuurlijk! Het is te hopen dat jij nooit alleen achterblijft, want dan. ... AU! *(ze zet de kabouter naast haar neer en masseert haar knie)*

KAREL: *(uit zicht)* Je knie?

INA: Ja, mijn knie! Wat anders?

KAREL: *(komt omhoog, hij vertoont sterke gelijkenis met de tuinkabouter)* Tja, het kan ook je slijmbeurs zijn, of je obstinatie...

INA: *(kijkt om zich heen, fluistert dan nadrukkelijk)* Ob-sti-pa-tie.

KAREL: Dat zeg ik, obstinatie. *(INA ssst, KAREL fluistert)* Maar het is je knie?

INA: Ik heb vannacht weer geen oog dichtgedaan. Ik ben gister natuurlijk veel te druk bezig geweest.

KAREL: Waarmee?

INA: Waarmee? Waarmee? Zie je dan echt niet hoe alles hier verslonst en vervuult.

KAREL: Zo erg is het toch niet.

INA: Het is wel erg. Moe Mudde laat de boel verslonzen. Neem nou al dat groen om ons heen.

KAREL: Maar er is toch niks tegen groen?

INA: Er is niks tegen groen zolang het niet groen wordt op plekken waar het niet groen hoort te wezen. Maar hier is alles groen!

KAREL: Groen rechts, groen links.

INA: Het is toch net alsof we aan de Amazone staan!

KAREL: Leuk dat je over de Amazone begint. Weet je dat daar vleesetende rozen voorkomen.

INA: We staan hier niet aan de Amazone, we staan hier aan het verstopte riool van Camping de Uitkijk. De Uitkijk! Nou, uitkijken kan je hier al lang niet meer. Want wat zie je als je uitkijkt?

KAREL: Groen links, groen rechts.

INA: En groen boven en groen onder en overal tussen en in en op. En

ik heb jou wel al honderd keer gevraagd om Moe Mudde er ook eens over aan te schieten, maar ja... *(ze neemt de kabouter weer op schoot)* ... Jij luistert niet... *(MOE op van links; met passen van ca. een meter loopt ze al tellend voorlangs)*

MOE: Vijfenzestig. Zesenzestig. Zevenenzestig. Achtenzestig. *(ze stopt, wist zich het voorhoofd af)*

INA: Karel!

KAREL: Ja?

INA: Het groen!

KAREL: Wat is daarmee?

MOE: *(stapt en telt door)* Negenenzestig. Zeventig. Eenenzeventig. Twee... *(rechts af)*

INA: Man! Je zou Moe Mudde aanschieten over het groen!

KAREL: Hoe kan ik haar nou aanschieten als ze doorloopt?

INA: Ze moet op haar vingers getikt worden!

KAREL: Moet ik haar nou aanschieten of op haar vingers tikken? *(op van links de agenten TOBIAS en MANDA, ze volgen omzichtig MOE, zonder iets te zeggen, en verdwijnen weer)* Deze twee heb ik hier nog nooit gezien.

INA: De twee van vorig weekend liggen in het ziekenhuis, zeggen ze.

KAREL: Heeft Gertjan weer toegeslagen?

INA: Ze zeggen het. Die verschrikkelijke man! Het zal je kind maar wezen.

KAREL: Maar dan moeten ze hem toch volgen en niet zijn moeder.

INA: Moe Mudde is ongevaarlijk, maar dat kunnen we van haar lieve zoontje niet zeggen.

KAREL: Voor hem doet iedereen het dun in de broek.

INA: Nou, ik niet!

KAREL: Jammer.

INA: Jammer?

KAREL: Was je het maar kwijt.

INA: Wat?

KAREL: Wat je maar niet kwijt kan vanwege je obsti...

INA: Zorg jij maar dat jij je roos kwijtraakt! *(korte stilte)*

KAREL: *(bestudeert een rozenblad)* Potdommetje!

INA: Karel toch!

KAREL: Het lijkt potdommetje wel luis!!

INA: Luis... Zeg je luis?!

KAREL: Maar is het luis?

INA: Dan moet er zeker wat gebeuren! Luis! Als luis hier ook al de kop opsteekt, nou...

KAREL: Nou, deze roos zit onder luis die de kop opsteekt.

INA: Eh? Die roos? Niet die op je hoofd?

KAREL: Wie heeft het nou over mijn hoofd?

INA: Ik! Ik had het over je hoofd en dat je onder de roos zit. Hoofdroos!
Begin jij over luis. Denk ik: hoofdluis!

KAREL: Had je dat liever dan?

INA: Nee!! *(pakt resoluut de tuinkabouters weer op)*

KAREL: Dat dacht ik ook. *(TOBIAS en MANDA op van rechts, wanen zich onbespied, ze stoppen en kijken elkaar aan; T. wil M. kussen maar de petten zitten in de weg; M. lacht lief en werpt beide hoofddeksels op de grond, een lange kus volgt; K. en I. rijzen langzaam omhoog en kijken toe; M. maakt zich dan wat los, klopt luchtig iets van T.s' schouders, deze reageert licht geërgerd)*

TOBIAS: Wat is er?

MANDA: Je moet wel 'ns wat aan die roos van je doen, Tobias.

TOBIAS: Als je van mij houdt dan hou je ook van mijn roos.

KAREL: *(tot I.)* Hoor je dat?

MANDA: *(lachend)* Lieverd, ik val op mannen met roos. *(wil hem weer kussen)*

INA: *(geschokt, luid)* Nee!

KAREL: Ja, Ina, zij daar wel! *(M. en T. gaan geschrokken uit elkaar)*

INA: Moet zij weten, ik vind het vies! *(M. en T. rapen hun petten op, elk zet die van de ander op)*

TOBIAS: Eh... goedemorgen. Wat een hitte, niet.

KAREL: Ja, het gaat er hier vandaag nogal warmpjes toe.

TOBIAS: Ik hoop niet dat u... ik bedoel... het zou zo gauw verkeerd begrepen kunnen worden.

KAREL: Wij houden dit onder de pet.

TOBIAS: Dank u wel.

KAREL: En wat die petten betreft... *(wijst naar hun hoofden, ze begrijpen het en verwisselen de hoofddeksels)*

TOBIAS: Maar het is warm. Heel warm. We krijgen onweer, denk ik zo.
Later op de middag. Goed. Manda... eh... dit is Manda.

MANDA: Goed, Tobias... eh... dit is Tobias. *(Tobias knikt dat ze moeten gaan, beiden salueren en verdwijnen)*

INA: En dat moet de criminaliteit bestrijden.

KAREL: En ik de luis. Het is 'n moeilijk rozenjaar. Eerst die schimmel en nou... die luis is echt de emmer die de druppel doet overlopen.

INA: *(ze staat op)* Nee, nee, nee. De emmer, die loopt over. Door die druppel.

KAREL: Welke druppel?

INA: Die de emmer doet overlopen.
KAREL: Welke emmer?
INA: Jij begint over een emmer.
KAREL: Ah! O. Die emmer.
INA: Ja, die emmer.
KAREL: Ik zal 'm zo legen.
INA: Wat?
KAREL: De toiletemmer. Ik zal 'm zo legen. Beter een lege emmer dan een volle blaas.
INA: Spoel je hem dit keer wel goed om?
KAREL: Mijn blaas?
INA: De emmer.
KAREL: Dikke Kees had het aan zijn blaas. Dikke Kees van de Konijnenheuvel. En nou is-ie weg bij Olga.
INA: Olga is weg bij hem. En niet vanwege zijn blaas.
KAREL: En nou zijn ze allebei weg van de Konijnenheuvel.
INA: *(knikt naar de tent rechts)* En dat komt allemaal door die daar.
KAREL: Dat zeg je altijd maar...
INA: Kees ging vreemd met die daar!
KAREL: Dacht je nou echt dat die daar met Dikke Kees....?
INA: Oók met Dikke Kees.
KAREL: Ook?
INA: Ook! Maar zulke dingen zie jij niet.
KAREL: Wat zie ik nou weer niet? *(rechts verschijnt MINETTE in sexy nachtgewaad; ze gaapt, rekt zich uit. KAREL kijkt met genoeg, INA wendt zich afkeurend af en pakt de kabouter weer op)*
INA: Als ik jou was zou ik maar naar die luis kijken.
KAREL: Welke luis?
INA: Die op die roos!
KAREL: Welke roos?
INA: Karel!! *(MINETTE af in haar tent)*
KAREL: *(gebaar naar de kleine tent)* Ik dacht dat je onze Roos bedoelde. Die slaapt vanmorgen wel lang uit.
INA: Ja... Dat ons meisje dit weekend toch zomaar weer een keer met ons meewilde!
KAREL: Dat is toch mooi.
INA: Ik hoop dat ze nu klaar is met "Last Night".
KAREL: Wat naait?
INA: Dat bandje: Last Night.
KAREL: O ja, dat bandje.
INA: Ze weet al maanden niks anders dan Last Night, Last Night en Last Night. En zo druk met die zogenaamde opdracht. Alsof de

wereld zit te wachten op foto's van die engerd met dat sikje. Als ze dan nog mooie muziek zouden maken...

KAREL: Dat is alleen maar: Kaboem! Kaboem! Kaboem!

INA: En dan dat gekrijs van die gast door dat Kaboem heen. Ik krijg me daar toch een migraine van.

KAREL: Maar nou ligt ze daar rustig te slapen.

INA: Ja, vanaf half tien gisteravond. En ik had zo op een spelletje Triviant met z'n drieën gerekend. Ik begrijp haar vaak niet, Karel.

KAREL: Nou ja, je moet maar denken: vroege vogels vallen niet ver van het nest.

INA: Waar slaat dat nou weer op?

KAREL: Nergens op maar het is een oude volkswijsheid. *(weer verschijnt MINETTE rechts in nachtgewaad; ze borstelt haar haar)*

INA: Heb je daar ook een oude volkswijsheid over?

KAREL: Eh... "Eén mooie buurvrouw voor de tent is beter dan tien in de lucht"!

INA: Als ik jou was zou ik me maar met die luis bemoeien.

KAREL: Welke luis?

INA: Die op die roos!

KAREL: Welke roos?

INA: Karel!!

KAREL: O, sorry, we had het toch over onze Roos?

INA: Over jouw roos. Jij had toch luis op je roos? Wel, doe er wat aan!

KAREL: Als het tenminste echt luis is. Hoe weet je nou dat het echt luis is?

INA: Vraag het aan haar.

KAREL: Aan wie?

INA: Je mooie buurvrouw weet vast wel wat luis is.

KAREL: Zou je denken?

INA: Zeker weten! *(achter MINETTE komt ED tevoorschijn in een glanzende, opzichtige pyjama, hij draagt zijn haar in een staart, hij omhelst Minette van achter om haar middel en kust haar in de nek)*

KAREL: Eh.... Buuf. *(M. en E. kijken niet)* Buurvrouw! *(nu kijken ze wel op)* Ik wil niet storen...

ED: Maar u stoort wel, meneer!

KAREL: O, sorry.

MINETTE: Edje, wat doe je onvriendelijk tegen meneer Broekman. Meneer wil misschien gewoon iets vragen. *(tot Karel)* Was dat zo, buurman?

KAREL: Als het niet ongelegen komt.

MINETTE: *(borstelt het haar)* Wat wilde u weten?

KAREL: Of u ook wel 'ns last van luis heeft.

ED/MINETTE: Wat?!

KAREL: Heeft u ook last van luis?

MINETTE: *(stopt met borstelen)* Luis? Ik?

KAREL: Dan weet ú misschien wel hoe die beestjes er uitzien.

MINETTE: Ed! Hoor je dat? Meneer vraagt of ik luis heb!

ED: Deze meneer is een viezerik! *(hij streelt haar heupen)*

MINETTE: *(uitdagend)* En dat zeg jij? Hoe noemen ze mannetjes die hun handen niet thuis kunnen houden?

ED: Dat noemen ze opgewonden mannetjes! *(E. kietelt haar, ze vlucht lachend rechts haar tent in, E. volgt haar)*

KAREL: *(tot I.)* Viezerik? Wie is er hier een viezerik? Die staart is zelf een viezerik!

INA: Hij laat zich gebruiken. Zij is de viezerik! Zij staat hier al de hele zomer voor haar asociale achterbuurttent met Jan en alleman te flirten...

KAREL: Dat zeg je wel meer, ik merk daar niks en niemandal van.

INA: Nee, jij bent ziende blind! Dat mens verslindt mannen.

KAREL: Je bedoelt dat ze pyromaan is?

INA: Nymfomaan!

KAREL: Zo iemand die brandjes sticht?

INA: Dat is een pyromaan!

KAREL: Dat zei ik toch.

INA: Nee, jij zei... laat maar. In elk geval laat ze geen man met rust. Eerst legt ze het aan met Harry van Greet van 't Paradijsje hier verderop. Harry en Greet uit elkaar en 't Paradijsje opgedoekt. Vervolgens was die dikke Kees Konijn aan de beurt.

KAREL: Dikke Kees wist niks van rozen.

INA: Natuurlijk nam Olga dat niet. De Konijnenheuvel leeg. Op de konijnen na. Het Hemeltje van Door en Simon Zuidenwind: het werd een hel! Door is naar haar moeder en Zuidenwind is met de Noorderzon verdwenen. *(wijst naar de tent rechts)* Toen trok ze hier bij de Baron in...

KAREL: De Baron wist alles van rozen. Vooral klimrozen.

INA: De Baron weet nou niks meer. Ze zeggen dat hij zwerft. En zij heeft zijn tent ingepikt. Dat mens krijgt alle kerels eronder! En wie die griezel is die ze nu binnen heeft gehaald, weet ik niet, maar deugen doet hij niet. Hij heeft een staartje! Ik begrijp niet dat Moe Mudde dit allemaal toelaat, het is toch nou verdikke gewoon een tent van lichte zeden! *(Karel loopt weg)* Wat ga je doen?

KAREL: Wat ik elke ochtend doe. 'n Krantje kopen.

INA: Wacht. Als je toch die kant opgaat... *(in de caravan)*

KAREL: Natuurlijk. Als ik toch die kant opga... Wat wordt het dit keer? *(hij somt op)* Eieren, koffiefilters, de broodjes en of ik geld heb en laat je vooral niks verkeerd in je handen stoppen... en zeg nou eindelijk eens iets over het groen...

INA: *(uit de caravan, geeft hem een tas mee)* Neem gelijk wat extra eitjes mee. En we zijn door de koffiefilters heen. 1x4. Heb je geld, Karel? En de bestelde broodjes natuurlijk. En laat je nou 'ns een keer geen verkeerde spullen in je handen duwen. *(Karel gaat af)* En zeg nou eindelijk tegen Moe Mudde ook dat er gesnoeid moet worden. Hoor je? *(ze loopt terug naar de tent links)* Nee, dat hoort-ie natuurlijk niet. Die komt straks terug en doet dan net alsof hij de boodschappen vergeten is en dan doe ik boos en dan -verrassing!- komt alles toch uit de tas.... *(ze glimlacht naar de tent)* Ach, Roos, als je 'ns wist wat voor schat van een man je vader is... maar het blijft een groot kind. *(ze ontdekt dat ze naar het toilet moet, verdwijnt haastig in de caravan)* ... verdikke, en nou is die emmer natuurlijk nog niet geleegd... en dat met deze hitte en met m'n knie... *(af. Ed verschijnt van onder de luifel rechts, pyjama los; hij ziet dat er verder niemand is)*

ED: *(tot Minette in de tent)* Dus je vond me goed? Ze vinden me allemaal goed. Ja, dat hoor ik nogal eens: jij bent het beste wat me ooit is overkomen. Dat zeggen ze dan: Ed, jij bent het beste wat me ooit is overkomen! Vind jij dat nou ook, Minetje?

MINETTE: Ja, hoor. *(op uit de tent, geroutineerd lief)* Jij bent het beste wat me ooit is overkomen.

ED: Maar jij mag er ook best wezen.

MINETTE: Ja, maar dat roep jij allemaal in me op, Edje.

ED: Ik heb liever dat je Ed zegt.

MINETTE: Dat is goed, Edje.

ED: Edje rijmt zo erg op kadetje. En ik ben hier niet om zoete broodjes te bakken.

MINETTE: En als ik nou 'ns dat zoete broodje ben?

ED: Jou lust ik rauw. Maar de buurman heeft nog niet van dat broodje gesnoept.

MINETTE: Die tuinkabouter! Dat lulletje rozenwater!

ED: Je hebt het wel geprobeerd?

MINETTE: Hij kijkt wel, maar onderneemt niks. Die gesneden kater!

ED: Gesneden of niet: zij móeten ook weg!

MINETTE: O, maar het lukt me wel. Ik zal dat watje van nu af aan wat minder subtiel aanpakken.

ED: En hoe pak je zijn vrouw aan?

MINETTE: Zij? Zij is een trut. Nee, als er één last kan veroorzaken is dat hun dochter. Die moeten we in de gaten houden. Dat mormeltje is hier nooit, maar net dit weekend moet ze zo nodig met pa en moe mee.

ED: Mormeltje? Is ze zo onaantrekkelijk?

MINETTE: Ik denk dat mannen als jij haar heel aantrekkelijk vinden. Maar jij blijft uit haar buurt, hoor je.

ED: Die Minette. Je bent jaloers!

MINETTE: Als je zo nodig iemand wilt versieren... wat denk je van moeder Broekman?

ED: Ik ben geen gigolo!

MINETTE: Voor het goede doel, meneer de Kwel. Stel je voor, ik doe hetzelfde hier toch al maanden met allerlei hitsige opaatjes.

ED: Ik denk daar liever niet aan.

MINETTE: Jij wilt die Broekmannetjes toch weg?

ED: Ja. Wat ik wil voorkomen dat ze vandaag onder de ogen van die Zweden met hun contracten gaan wapperen...

MINETTE: Mannetje, dat villapark komt er gerust wel.

ED: Het mag niet mislukken. Het is het eerste project dat ik van mijn pa helemaal alleen mag afwikkelen.

MINETTE: Is dat zo: helemaal alleen? Zonder mij was je helemaal nergens.

ED: Laat eerst maar eens zien dat het je lukt met die Broekman?

MINETTE: Twijfel jij aan mijn verleidingskunsten? Ik krijg zijn ingeslapen hormonen echt wel op hol. En dat op een manier die mevrouw helemaal niet aan zal staan. En dan is het: dag, Buitenlust!

ED: Wat ben jij een heerlijk krenge! Zo'n poeslief doortrap lekker slecht krenge! Heerlijk! Ik heb toch zomaar weer zin om dat krengetje nog 'ns lekker te verwennen.

MINETTE: En denk jij dat het krengetje daar ook zomaar weer zo'n zin in heeft?

ED: Zeker weten! Ben ik goed in verwennen of niet?

MINETTE: Je bent geweldig.

ED: Dat dacht ik ook. Dat zeggen ze allemaal. En dat villapark komt er ook!

MINETTE: Natuurlijk, Edje.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto